

Bulutların Kare Olduğu Gün

Yavuz DEMİRKIRAN

Bulutların Kare Olduđu Gün

Yavuz DEMİRKİRAN

Willowfield, gökyüzünün her zaman yumuşak, pofuduk bulutlarla dolu olduğu sakin bir köydü. Her sabah, köyün hava gözlemcisi Dede Elias başını kaldırır ve defterine yazardı. Yuvarlak gözlüklü ve iki topuzlu saçlı, meraklı on yaşındaki Mia ona yardım etmeyi çok severdi. İpinden sarkan bir büyüteç ve defterlerle dolu bir çanta taşırdı. 'Bugünün bulutları pamuk şekere benziyor,' dedi gülümseyerek.

Mia'nın en iyi arkadaşı Toby, dağınık kıızıl saçlı ve dinazor kapüşonlu sekiz yaşındaki çocuk, eskiz defteriyle koşarak geldi. 'Şuna bak! Ejderhaya benziyor!' diye bağırdı, parmağıyla işaret ederek. Toby bulutları çizerken Mia hızlarını ölçtü. Küçük kırmızı atkılı tombul serçe Pip, çitten cıvıladı. 'Bulutlar sürekli değişir,' diye açıkladı Mia. 'Onları eğlenceli yapan da bu.'

Dede Elias bastonuyla onlara katıldı. 'Bulutlar minik su damlacıklarından oluşur,' dedi. 'Sıcak hava yükseldiğinde soğur ve su buharı damlacıklara dönüşür. Bulutlar böyle oluşur.' Onlara eski hava günlüğünü gösterdi. 'Elli yıldır bulutları izliyorum ve hâlâ yeni şekiller görüyorum.' Çocuklar daha fazlasını öğrenmeye hevesle dinlediler.

Ertesi sabah Mia uyandı ve nefesi kesildi. Willowfield'in üzerindeki bulutlar kusursuz karelerdi! Pofuduk değil, yuvarlak değil—banyo fayansları gibi kare. Hardal sarısı yağmurluğuyla dışarı koştu. 'Toby! Dede! Çabuk gelin!' diye bağırdı. Toby eskiz defteriyle geldi, yeşil lastik çizmeleri su birikintilerinde sıçırıyordu. 'Kareler! Tam kare!' dedi, hızla çizerek.

Köyün her yerinde insanlar bakmak için dışarı çıktı. Fırından Bayan Pott, 'Kare bulutlar! Bu ne anlama geliyor?' dedi. Postaneden Bay Chen endişelendi, 'Bir daha normal yağmur yağacak mı?' Dede Elias onları sakinleştirdi. 'Hadi, hadi, panik yapmayalım. Bunu çözeceğiz.' Mia gözlüğünü düzeltti. 'Ben araştıracağım!' diye ilan etti. Pip sanki onaylıymuş gibi yüksek sesle cıvıladı.

Mia defterini açtı ve yazdı: '1. Gün: Bulutlar kare. Şekil sıra dışı. Neden?' Büyüteciyle daha yakından baktı. 'Bulutlar hâlâ su damlacıklarından oluşuyor,' dedi. 'Ama bir şey onların kare şeklinde oluşmasına neden oluyor.' Toby yüzlü bir kare bulut çizdi. 'Belki de sadece yeni bir tarz deniyorlardır!' diye şaka yaptı. Mia kıkırdadı ama düşünmeye devam etti.

Dede Elias eski kitaplarını çıkardı. 'Bulutlar, su buharı yoğunlaşma çekirdeği denilen minik parçacıkların etrafında yoğunlaştığında oluşur,' diye açıkladı. 'Toz, polen, hatta kirlilik.' Mia başını salladı. 'Yani bir şey o parçacıkları değiştirdiyse, bulutların şeklini de değiştirebilir!' Tam o sırada Pip Mia'nın omzuna uçtu ve tepenin yakınında süzülen garip beyaz bir balona doğru cıvıladı.

Toby işaret etti. 'Bak! O balonun altında bir kutu var!' Mia Toby ve Pip'le tepeye doğru koştu. Balon gümüş ve yuvarlaktı, altında küçük bir metal kutu sallanıyordu. Mia etiketi okudu: 'Atmosfer Deneyi—Zararsız.' 'Bu bir hava deneyi!' dedi. 'Biri bulutları incelemek için bunu bırakmış.' Toby balonu eskiz defterine çizdi. 'Yani sihir değil mi?' diye sordu.

Mia kutuyu dikkatlice açtı. İçinde bir not vardı: 'Deney 47: Kare parçacıklarla bulut tohumlama testi. Güvenli ve geçici.' 'Bulut tohumlama!' diye haykırdı Mia. 'İnsanlar bazen bulutların farklı şekilde oluşmasını sağlamak için minik parçacıklar ekler. Bu deney parçacıkları kare yapmış, böylece bulutlar kareye dönüşmüş!' Toby güldü. 'Yani bulutlar sadece tarife uyuyor?'

Dede Elias onlara yetiřti. 'Aferin Mia!' dedi. 'Hava gizemini çözdün.' Kare bulutlara baktı. 'Biliyor musun, bu bulutlar hâlâ işlerini yapıyor. Köyü gölgeliyor ve su tutuyor. Şekilleri kullanışlılıklarını değıştirmiyor.' Mia bunu düşündü. 'Yani farklı görünseler bile hâlâ değêrliler.' Pip onaylayarak cıvıladı.

Köy meydanda toplandı. Dede Elias her şeyi açıkladı. 'Kare bulutlar zararsız,' dedi. 'Yakında normale dönecekler.' Bazıları rahatlamış göründü. Bazıları biraz üzgün göründü. 'Kareleri sevmiştim,' dedi yan komşudan küçük Lily. 'Farklıydılar.' Mia gülümsedi. 'Farklı olmak güzel olabilir,' dedi. 'Tıpkı hepimiz gibi.'

Toby eskiz defterini kaldırdı. 'Kare bulutları çizdim! Onları bir resimde saklayabilir miyiz?' Herkes güldü. Mia ekledi, 'Bulutlar sürekli şekil değiştirir—bu onların harikasının bir parçası. İster kare, ister yuvarlak, ister ince olsunlar, hepsi aynı şeyden yapılmıştır.' Dede Elias başını salladı. 'Ve hepsi dünyamıza yardım eder. Görünüşteki farklılıklar kullanışlılığı ya da değeri belirlemez.'

Öğleden sonra ilerledikçe kare bulutlar yavaşça kenarlarından yumuşamaya başladı. Önce dikdörtgene, sonra elmasa ve sonunda pofuduk, tanıdık şekillere dönüştüler. 'Eski hallerine dönüyorlar!' diye sevindi Toby. Mia büyüteciyle izledi. 'Deneyin etkisi geçiyor,' dedi. 'Tıpkı notta yazdığı gibi: geçici.' Gökyüzü normale dönerken köy sevinçle bağırdı.

Dede Elias Mia ve Toby'ye fırında sıcak çikolata ısmarladı. 'İkiniz harika bir iş çıkardınız,' dedi. 'Soru sordunuz, kanıt aradınız ve gizemi çözdünüz.' Mia parladı. 'Bulutların kare olabileceğini ve bunun sorun olmadığını öğrendim!' Toby ekledi, 'Ve harika çizimler yaptım!' Pip Toby'nin tabağından bir kırıntı çaldı ve mutlu mutlu cıvıladı.

O akşam Mia defterine yazdı: 'Bulutlar birçok şekilde gelir. Her biri, nasıl görünürse görünsün, kullanışlıdır.' Penceresinden yumuşak, yuvarlak bulutlara baktı. Güzeldiler. Ama bulutların kare olduğu günü ve farklılıkların dünyamızı daha ilginç kıldığı dersini hep hatırlayacaktı. Gülümsedi ve defterini kapattı.

Ertesi sabah gökyüzü sıradan bulutlarla doluydu. Ama Mia, Toby, Dede Elias ve Pip, harikanın her şekilde bulunabileceğini biliyordu. Birlikte durup bulutların süzülüşünü izlediler. 'Bugün hangi şekilleri görüyorsun?' diye sordu Mia. Toby sırtıttı. 'Ben bir dinozor görüyorum!' Ve hep birlikte güldüler, gökyüzünün bundan sonra ne getireceğine hazırdılar.